

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU K
NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

*****My si tady hrajeme na nějaká lidská práva, kdy ale na jedené straně

Jedině STAČILO! opravdu zabrání tomu, aby se Fiala vrátil

Od portal24.cz**Rozhovor pro iportal24.cz s volební lídryní STAČILO! Kateřinou Konečnou.**

Jak se cítíte, s jakými ohlasy jste se setkávala při volební kampani? Moje pocity z kampaně jsou moc pozitivní. Měla jsem, někdo by řekl, smůlu, ale já říkám štěstí, že jsem konec srpna a začátek září jezdila s kandidáty i po jiných krajích, než byl ten můj, takže jsem měla šanci porovnávat ta setkání napříč republikou a musím říct, že byla moc příjemná. Pokud jde o nenávistné útoky, s těmi jsem se moc nesetkávala. Samozřejmě na řadě mítinků jsme měli demonstranty, kteří drželi kartony, kde byly napsány nesmysly, ale ve chvíli, kdy mítink skončil a bavila jsem se s těmito lidmi už bez kamer a fotáků – vesměs šlo o mladé lidi, tak to bylo hrozně fajn. Říkali mi své životní zkušenosti, čeho se obávají a já jsem se jim snažila říct, jak bychom to mohli vyřešit.

KSČM poprvé nekandiduje samostatně, ale jako součást hnutí STAČILO! Jak se to projevilo v kampani? Museli jste brát nějaké ohledy na zbylé subjekty?

KSČM samozřejmě v řadě věcí musela ustoupit z toho svého ryziho programu, ale to jsme věděli od začátku. Hnutí STAČILO! nerovná se KSČM, i když se to tak snaží novináři podávat. V řadě věcí jsme řekli, že na nich netrváme, z druhé strany tak, jak je ta programová deklarace napsaná, tak vychází z našich základních bodů. Ať je to sociální smír, sociální spravedlnost, mírová politika, jiná zahraniční politika, referendum, to jsou všechno klíčové body programu KSČM. Rozhodně jsme tam nedali vše, co bychom dali, kdyby to byl čistý program KSČM, ale z druhé strany, hnutí STAČILO! je autentické levicové hnutí, které je autonomní, má své vedení. Takhle jsme se rozhodli a já si stojím za tím, že to rozhodnutí bylo správné.

V čem konkrétně jste upustili od svých bodů?

KSČM má ve svém programu přímo vystoupení z NATO, ale v rámci hnutí STAČILO! k tomu není většina, tak jsme se shodli na referendu i k zahraničněpolitickým otázkám. Myslím, že nejpodstatnější je, aby referendum bylo na stole, aby lidé měli vůbec šanci se rozhodnout, protože teď tuto šanci nemají. Takže my chceme, aby ten nástroj tady byl, aby byl aplikovatelný a přijatý do zákona.

.Výsledek považujete za úspěch? V začátcích nám všichni prorokovali, že nemáme šanci. Pro mě je dneska podstatné, že hlas pro hnutí STAČILO! není propadlým hlasem. Ten hlas nepropadne, bude znít v Poslanecké sněmovně. Jsme jedinou levicovou alternativou v celém širokém politickém spektru. Za mě je důležité to, co jsem lidem slíbila, že nechci, aby ty hlasy propadly, a to si myslím, že se povedlo.

Jak jste se dívala na neúspěšné snahy Voltu docílit toho, aby STAČILO! bylo uznané jako koalice?Jako na snahu neúspěšných bojovat s úspěšnými. Volt nechce bojovat ve volebních místnostech, nechce bojovat podle zákonů této země. Vyhráli jsme u všech čtrnácti krajských soudů, kde to Volt napadl, evidentně mu to nestačilo a potřebovali ještě vyvolat nějakou vlnu nejistoty těsně před volbami.

Myslím si, že vlastně ani nešlo o Volt, ale o některou ze stran toho pětidemoličního gangu, která na to neměla odvahu sama. Protože STAN kandiduje úplně stejně, má tam Starosty pro Liberecký kraj, Piráti jdou se Zelenými, ale také Volt má kandidáty z jiných stran. Děje se to všude a dělo se to celá léta, protože je to umožněno zákonem a nikdy to nikdo nezpochybňoval.

My jsme si od toho ledna prošli peklem. Od útoků, od toho, že mainstreamová média o nás psala lži, od ataků na mítincích, kradení značek, ničení bannerů, střikání billboardů, likvidaci webových stránek, prošli jsme si úplně vším, včetně toho, že kampaň SPOLU, STANu a Pirátů byla zaměřena proti nám. Oni nemají co prodávat, nic pro zemi neudělali, tak museli útočit. A, že ten největší útok směřoval na nás, je proto, že když STAČILO! dostane důvěru voličů, tak opravdu bude tím, kdo zamezí tomu, aby se Fiala vrátil. Díky našim mandátům ta stojednička pro pětidemoliční gang nebude existovat. Myslím si, že volby by se měly rozhodovat ve volebních místnostech, a ne u soudů.

Překvapila vás podpora exprezidenta Zemana? Čemu ji přisuzujete? Byla jsem tím moc mile překvapená. Pan prezident Zeman se nikdy netajil tím, že je levičák, koneckonců roky šéfoval levicové tehdy ještě ČSSD, takže já bych se ptala, koho jiného by měl volit? Ale samozřejmě to, že to takhle řekl, bylo pro mě moc milým překvapením, poděkovala jsme mu za to.

Když se zastavíme u programu hnutí, v oblasti zahraniční politiky mluvíte o tom, že jste pro pragmatickou zahraniční politiku. Můžete to rozvést? Zahraniční politika této vlády byla podle mě nejhorší za celou historii ČR. Tolik nepřátel jsme si v životě neudělali. Dělal to, co jim Brusel nebo Washington v době Bidena pískal, bez jakéhokoli vlastního názoru, bez analýzy, jaké to bude mít dopady i pro české podnikatele. Krásným příkladem je, že třeba do Číny jezdili Scholz, Macron i britský premiér poměrně často s velkými podnikatelskými delegacemi, jenom my jsme si tady hráli na to, že máme Tibet, tak se musíme jít vyfotit s dalajlámou. Zahraniční politika v podání Lipavského a Fialy byla brutálně hloupá, způsobila mnoho škod hospodářských, ekonomických ale i lidských a bude velmi záležet na tom, kdo bude v nové vládě ministrem zahraničních věcí. Úplně mu tu misi nezávidím, protože to bude o velké diplomacii, o velkém napravování vztahů.

Které konkrétně máte na mysli? Například to, co udělali se Slovenskem, bylo zvěrstvo. Vždy jsme měli se Slovenskem nadstandardní vztahy a mělo by to tak zůstat. Doufám, že ať už bude novým premiérem kdokoli, tak jeho první cesta povede právě na Slovensko a že se znovuobnoví jednání na nejvyšší úrovni.

Dále tím myslím V4, která je pro nás hodně důležitá. Má zhruba 64 milionů obyvatel, a to je poměrně velká síla i v rámci EU, když chceme něco zablokovat nebo změnit. My to nevyužíváme. Přitom například Španělé a Portugalci nebo severské státy využívají potenciál toho, že jsou z jednoho území a že mají velmi často podobné problémy, a tak siotom umí lépe bouchnout do stolu. Takže pokud jde o V4, mělo by se to o 180 stupňů obrátit. My jsme exportní politika, export potřebujeme pro to, aby naše firmy měly práci a zaměstnanci měli výplaty.

říkáme, jak jsou někde poškozována, a na druhou stranu zavíráme oči například před Gazou. Nevím, jestli jsou méně cenné děti v Gaze než na Ukrajině nebo kdekoli jinde na světě. V Gaze je genocida, my se ale chováme, že se nás to netýká. To je jako nepochopení celé situace, krásně to ale ukazuje na to, jakou pokryteckou politiku tady předvádějí.

Jaká je vaše konkrétní představa zahraniční politiky? Je potřeba současnou situaci napravit, ať už jde o V4 nebo vztahy se Slovenskem. Chceme se začít reálně a realisticky bavit se všemi světovými mocnostmi. Buď začneme dělat racionální zahraniční politiku, kdy si budeme hledat partnery, se kterými se budeme respektovat, anebo se tady můžeme zacyklit, ale k ničemu to nepovede, protože ekonomická situace EU je v háji a my musíme hledat třetí trhy.

Platí, že trváte na referendu o vystoupení z NATO a EU? Trváme na referendu o všech zahraničně politických otázkách. Jestli se občané shodnou na tom, že chtějí vyvolat referendum například o setrvání v NATO nebo EU, tak to budeme zcela respektovat, ale chceme, aby tu možnost vůbec měli. Myslím si, že v následujících letech by nás mělo čekat referendum např. o vstupu do eurozóny, protože to je poměrně zásadní téma, které má klíčový vliv na suverenitu a měnovou politiku České republiky. Myslím, si, že byla velká chyba, že došlo k podpisu pětiprocentního závazku na zbrojení, protože jde o 400 miliard korun, to je 20 % státního rozpočtu a ani sám premiér neví, kde na to vezme, ale všechny nás k tomu zavázal. To jsou všechno témata, které nechceme vylučovat z té možnosti rozhodování. Referendum je jediným nástrojem přímé demokracie a možností lidí, jak se bránit zlovůli, kterou tady někteří předvádějí poslední čtyři roky. Každý, kdo nepřipouští referendum ke všem otázkám, tak v podstatě říká, že lidé jsou hloupí, nevěří jim a jejich názor nechce znát. My říkáme, jediná demokratická možnost, jak se můžou lidé mimo volby zapojovat, je právě referendum a tu šanci jim chceme dát.

Výrazné změny slibujete v sociální oblasti – 5 týdnů dovolené pro všechny, odchod do důchodu v 63 letech, zvýšení rodičovského příspěvku a jeho navázání na průměrnou mzdu... Jsme levicové hnutí, takže se čeká, že sociální otázky jsou pro nás po míru priorit a číslo dvě. Chceme zvýšit příspěvek handicapovaným, je ostuda, jak je nízký. Důchodová reforma nebyla reforma, bylo to jenom posunutí věku odchodu do důchodu. Rozumím tomu, že ti, kteří sedí na ministerských místech, jsou v pohodě, ale já mluvím se zdravotními sestřičkami, s hutníky, s lidmi z provozu, a ti teda v pohodě nejsou. Navrhujeme 63 let s tím, že je tam ještě podmínka pro těžké profese. Šílené je to, jak nám říkají, že potřebují ušetřit na důchodech, ale na druhou stranu, co se stane, když se bude posouvat věk odchodu do důchodu? Lidé budou končit buď na nemocenské, takže to stejně stát bude muset platit, anebo na sociálních podporách a zase to bude muset platit stát, takže neušetří vůbec nic. Chtěli bychom zavést motivační prvek, kdo bude chtít pracovat déle, ať pracuje, bude to pro něj i výhodnější, ale ten princip je, že velká část povolání se déle dělat nedá, protože ti lidé na to nebudou mít fyzicky.

Dále chceme navýšit minimální mzdu, protože její současná výše je ostuda.

Myslíme i na mladé. Zasadíme se o návrat novomanželských půjček. Chceme dát tu šanci mladým lidem čerpat bezúročné půjčky na rekonstrukci bytu či vybavení domácnosti ve výši až milion korun, co jim může pomoci na začátku. Zároveň budou chráněni státem a nebudou pod kuratelou bank. Dále navrhujeme zřízení Státního stavebního holdingu, čímž chceme zajistit výstavbu až 40 tisíc bytů ročně. Podle nás stát umí stavět levněji než developéři, kteří z toho musí vykazovat zisky ať už svým majitelům nebo akcionářům. Navíc by se ten holding dal použít i na řadu dalších staveb. Není pravda, že stát není dobrý hospodář. Jsem přesvědčena o tom, že stát, když nastaví správné parametry a kontrolu, tak může být velmi dobrým hospodářem.

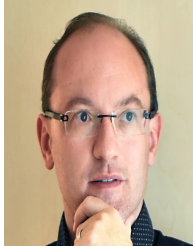
Velkým problémem je už dlouhodobě zdravotnictví. Jaké jsou vaše plány v tomto směru? Jde nám především o to, abychom ve zdravotnictví odstranili korupci a plýtvání. Ve zdravotnictví nikdy nebude tolik peněz, kolik bychom potřebovali, ale zároveň se ukazuje, že je tam spousta míst, kde se dá ušetřit. Potřebujeme změnit úhradovou vyhlášku do konce roku, jinak nám kleknou okresní a malé nemocnice. Z druhé strany si myslíme, že by se mělo nějakým způsobem podívat do střeů zdravotního systému. Navrhujeme snížení počtu zdravotních pojišťoven, myslíme si, že pokud chceme šetřit, tak bychom neměli šetřit na lékářích, sestřičkách nebo pacientech, ale na administrativě. Rádi bychom lékařům omezili administrativu, aby měli více času na pacienty, a taky by se tím mohly zkrátit čekací lhůty. Jsme pro zavedení stejné platby za stejné výkony ve všech nemocnicích, a tak pod. Jde nám o to, aby nám z toho systému peníze neutíkal, aby se zbytečně neplýtvalo a zároveň, aby byl dostatek peněz právě na pacienty a na léčbu, kterou potřebují.

Co STAČILO! a daňová politika? Pro jakou změnu byste byli? Podle nás by mělo dojít hlavně ke spravedlivé daňové zátěži pro všechny. Jak to dneska vypadá? Nízko a středně příjmoví zaměstnanci platí v procentu vyšší daň, než platí korporace anebo banky. Vůbec nechceme jít do změny daní u fyzických osob, ale to, na co se chceme zaměřit, jsou právnické osoby, které neplatí odpovídající daně v ČR. V programu máme daň z bankovních aktiv, máme tam sektorové daně na zbrojaře a energetiky, zamezení různým optimalizacím a vyvádění peněz. To je podle nás základ. Jsou to obrovské peníze, které, když by zůstaly v ČR, tak se dají využít právě na to navýšení sociální podpory. Nechceme v žádném případě zvyšovat daně fyzickým osobám, naopak se chceme podívat na snížení daní u nízkopříjmových, kde je to opravdu už vychýlené z kloubu. Nikde v Evropě neexistuje systém, aby nízkopříjmoví platili v procentu vyšší daň než ti, kteří vydělávají miliardy.

Dále chceme nulovou DPH na potraviny, což by mohlo přinést snížení cen potravin. Není to ale jediná věc v rámci potravin Musí dojít k rozvoji zpracovatelského průmyslu, k daleko větší kontrole Úřadu pro hospodářskou soutěž, k většímu využívání zákona o cenách Chceme se podívat i na příjmovou stránku, protože placení daní obchodních řetězců je velmi smutný příběh, který bychom měli hodně rychle napravit, zvlášť vzhledem k tomu, jak drahé a nekvalitní potraviny do ČR dováží.

Jana Dubníčková

Vojenskoprůmyslový komplex a iluze bezpečí

V evropském prostoru se v posledních letech stále silněji ozývají varování před možnou válkou s Ruskem. Vládní představitelé, generálové i vlivní analytici mluví o »přípravě na konflikt«, o »nutnosti odstranění« a o »zbrojní pohotovosti« v podobě **dronové** zdi nebo muniční **iniciativě**. Na první pohled jde o reakci na reálnou hrozbu, která vychází z ruské agrese vůči Ukrajině. Pod povrchem se ale skrývá jiný příběh – příběh o mocenském a ekonomickém zájmu vojensko-průmyslového komplexu, který má na válce a strachu z ní eminentní zájem.

Eisenhowerovo varování Není náhoda, že to byl právě Dwight D. **Eisenhower** – generál, vrchní velitel spojeneckých vojsk a později americký prezident, kdo ve svém posledním televizním projevu vlednu 1961 varoval před »neoprávněným vlivem vojenskoprůmyslového komplexu«. Měl obavy, že pokud se zbrojařský průmysl stane motorem hospodářství, začne produkovat nejen zbraně, ale i samotnou poptávku po jejich použití. To, co tehdy zaznívalo jako varování, dnes působí víc než prorocky.

Současná realita zbrojení Zatímco obyvatelé Evropy čelí rostoucím životním nákladům, vládní rozpočty se přelévají do armádních zakázek. Raketové systémy, modernizace tanků, nákupy stíhaček páté generace – to vše se prodává veřejnosti jako »nezbytné zajištění bezpečnosti«. Jenže bezpečnost občanů se přitom měří úplně jinými parametry: dostupností bydlení, zdravotní péčí, kvalitním vzděláváním a stabilními pracovními místy. Masivní investice do zbraní tyto priority odsouvají na druhou kolej. V našich podmínkách to můžeme sledovat v podobě nárůstu bohatství zbrojařských magnátů typu M. Strnada, který se stal nejbohatším Čechem. Zbrojní průmysl přitom není neutrální odvětví. Každá miliarda vložená do nových systémů obrany, ale i útoku, znamená méně prostředků pro školy, nemocnice nebo ekologické projekty. Každý kontrakt podepsaný s nadnárodními zbrojařskými giganty posiluje jejich vliv na politická rozhodnutí. A každá dodávka zbraní do konfliktu prodlužuje válku, místo aby ji ukončovala. Z veřejného prostoru se vytratilo slovo mír a hledání diplomatických řešení konfliktů.

Logika nekonečné války Kapitalismus v pozdní fázi našel v militarismu výnosný motor. Války, reálné i domnělé, poskytují trh, který nikdy neskomírá, protože strach je snadno obnovitelný zdroj. Občané jsou přesvědčováni, že beze zbraní budou vydáni napospas nepříteli, i když se nachází například i tisíce kilometrů daleko. Vlády proto utrácení horentní sumy za vojenské technologie, které většinou nikdy nebudou použity. Ale jejich výroba zajišťuje zisky a zaměstnanost ve specifických regionech, což politickým elitám poskytuje jednoduchou obhajobu.

Tak vzniká uzavřený kruh: hrozba konfliktu generuje zbrojení, zbrojení generuje další napětí, napětí ospravedlňuje další hrozby. Vojenskoprůmyslový komplex tak nepotřebuje skutečnou válku v plném rozsahu – stačí mu, když se lidé nikdy nezbaví pocitu, že válka je nevyhnutelná.

Mír jako radikální hodnota. Levice i racionálně uvažující člověk musí tento kruh odmítnout. Mír není naivní iluze ani slabost – je to nejvyšší civilizační hodnota, kterou lidstvo zná. Každý diplomatický průlom, každé příměří, každý rozhovor u jednacího stolu má větší cenu než celé arzenály zbraní. Historie dvacátého století nám poskytla dostatek důkazů, že válka nepřináší nic než destrukci, masové utrpení a trauma, které se přenáší na další generace. Pokud dnes slyšíme, že se musíme připravit na válku s Ruskem, měli bychom se ptát: kdo z této rétoriky těží? Jsou to skutečně obyvatelé, kteří touží po bezpečí? Nebo spíše akcionáři zbrojařských firem, jejichž zisky rostou úměrně s každým novým »balíčkem pomoci« a s každou další vlnou strachu? S tím úzce souvisí otázka nákupu útočných stíhaček F–35, které jsou nosiči jaderných zbraní. Jestliže se jedná o útočná letadla, tak je na místě zásadní otázka: proti komu budeme útočit?

Eisenhowerovo varování je dnes aktuálnější než kdy dřív. Pokud nebudeme hledat cesty k míru, ocitneme se v pasti logiky nekonečného konfliktu. A to by byla největší prohra lidstva – prohra, kterou žádné zbraně nikdy nevykompenzují. **Jan Klán**

TGM se ve svém předsmrtném odkazu mýlil

Otevření a čtení i interpretace obsahu záhadného posledního dopisu TGM vyznívalo poněkud laicky triviálně. Psal-li v dopise, citace: *"Jestliže jsou lidé nevzdělaní a hloupí, nemůžete toho moc udělat. Lidé jsou rádi hloupí. Ale nedělejte jim to ještě jednodušší. Hádejte se a hádejte se s nimi."*

Toto je záhrobní odkaz vládě premiéra P. Fialy a jejich prezidentovi od prvního československého presidenta TGM. Ovšem TGM vycházel ze skutečnosti, že zdědil lidi nevzdělávané rakousko-uherským školstvím, dostupným, víceméně, pouze bohatčům.

Vzdělávací systém v socialismu byl na daleko vyšší úrovni a přístupný všem bez rozdílu, jak bohatým, tak i chudým lidem. Nový, údajně "pravdoláskový" antikomunistický režim, plný lží a nenávisti, zavedl politiku „ nepolitické politiky" a tak se do vysoké politiky, vyjma n ě k t e r ý ch rozumných komunistů, mohl vetřít kdejaký nevzdělaný hlupák. A tito novodobí nevzdělaní kapitalisté se rozhodli, že jim nadmíru vyhovuje jsou-li občané nevzdělaní hlupáci. Vlastizrádně slouží zájmům cizí moci, přijímají protinárodní nařízení, typu školní inkluze /společnou výukou zpomalit chytré děti v učení těmi zaostalými/, ohlupovat děti sexuální deviaci ap.

Žádný skutečně moudrý a vzdělaný člověk se nepovyšuje nad jiné občany, nevyvolává války natož, aby do nich posílal své občany zbytečně umírat . Postihlo nás neštěstí režimu mamonů-mánie, kterému vládnou nevzdělaní hlupáci.

Chci věřit, že lidé, občané ČR, nejsou tak hloupí, aby opětovně volili do vlády, více roky prověřené, nevzdělané hlupáky, kteří slouží choutkám západních válečných štváčů. Dost bylo těch nevzdělaných hlupáků na vládních postech, fakt nám to už stačilo .

Eva Dolejšová.

STALO SE V ŘÍJNU

Dne 4.října roku 1957 19.28 [koordinovaného světového času](#) byl úspěšně vypuštěn na oběžnou dráhu kolem země Sputnik 1. Byl zkonstruován Sergejem Koroljovem v [Sovětském svazu](#), vyneseny dvoustupňovou nosnou raketou R-7, která byla z vojenské verze pro kosmonautiku upravena a přejmenována na raketu Sputnik. Odstartovala z kosmodromu Bajkonur na území Kazašské SSR. Odstartoval tak velký závod SSSR-USA při dobývání kosmického prostoru. Vydržel kroužit celých 90 dnů. Následovaly další – pamatují si tu slávu, kdy jsme za jasného dne o pár let později sledovali pouhým okem za bílého dne let jednoho z dalších Sputniků. Památným dnem naší armády je po právu **6.říjen**. I když neproběhla Karpatsko -dukelská operace podle plánu, byla nejvýznamnějším bojovým vystoupením naší armády, který vedl k rychlejšímu ukončení světové války. Toho dne, 6.října 1944 poprvé zavlála vlajka republiky na naší půdě. Za velkou cenu. Padlo přibližně 10 500 sovětských vojáků. Zároveň padlo 1800 příslušníků 1. československého armádního sboru, 4 500 jich bylo raněno a sbor přišel o 90 % velitelů. Věnujme jim aspoň tichou a vděčnou vzpomínku.

Ernesto Guevara byl mimořádně nadaný, byl kubánsko-argentinský marxistický

revolucionář, lékař. Viděl bídu a zmar lidu v zemi, stal se revolucionářem. Účastnil se spolu s Castrem revolučních bojů, kde získal přídomek „Che“. Po vítězství se stal ve vládě Kuby na pár let ministrem, navázal styky i s naší zemí. Nicméně po čase odešel do diktátory zdevastované Bolívie, kde řídil partyzánskou válku proti vládě. Byl zajat a naprosto nedůstojným způsobem popraven. Stalo se 9. října roku 1967. Tělo bylo potlučeno tak, aby to vypadalo, že padl v boji. Dokonce mu byly uťaty obě ruce – a otisky prstů byly zaslány Castrovi. V roce 1997 byly jeho ostatky vyzvednuty, převezeny na Kubu, kde spočinul v památníku. Jeho jméno stále žije.

Dne 16. října roku 1962 vypukla Karibská krize zvaná též „Kubánská krize“. Vrcholila studená válka mezi SSSR a USA. Spojené státy rozmístily své jaderné zbraně v Turecku a Itálii, na dostřel od Moskvy. V reakci na to se vláda SSSR rozhodla umístit své jaderné zbraně na Kubě, odkud je k břehům Spojených Států jen 150 km a Spojené státy americké vyhlásily blokádu Kuby, která měla zabránit dopravení dalších raket na toto území. Prezident *John Fitzgerald Kennedy* ve veřejném projevu vyzval SSSR k jejich stažení, pohrozil jejich zničením. Američané propadali panice. Než se našlo diplomatické řešení, byl celý svět po 13 dnů na pokraji apokalypsy. Za SSSR vyjednával první tajemník UV KS Sovětského svazu . Konečná dohoda byla rozumná - obě země stáhly své jaderné zbraně – z Kuby, Turecka a Itálie, lidé zde i tam si oddechli.

Dalším významným důsledkem této krize bylo zavedení **horké dálhopisné linky** mezi **Bílým domem** a **Kremlem** v roce 1963.

Po skončení první světové války se zdálo, že prosperita kapitalizmu je bezbřehá. V Americe lidé propadli nákupu akcií. Jejich cena rostla, ač nebyla podložena hodnotami. Až došlo dne 24.října roku 1919 ke krachu na burze. Panika zachvátila Ameriku, hospodářská krize se přenesla i do Evropy, kde měla dalekosáhlé důsledky. Byla i jednou z příčin, proč se v Německu dostali k moci nacisté. Padl mýtus o zlatém věku, který přináší kapitalistický způsob hospodaření.

Dne 26. října 1959 byla udělena prvému Čechovi Nobelova cena, (byl na Nobelovu cenu nominován již poosmnácté). K objevu zcela nové a jednoduché metody chemického rozboru „polarografie“- došlo přitom už ve dvacátých letech minulého století. Objevitelem byl mladý vědec Jaroslav Heyrovský, fyzikální chemik. Přístroj – „polarograf“ - měl jednoduchý princip a byl levný. V roce 1925 požádal Heyrovský o vydání patentu, byl ale odmítnut. Prý nemá praktické využití. Nechráněný princip se stal věcí veřejnou, polarograf se dnes vyrábí v šedesáti zemích a polarografie se využívá po celém světě. Malé satisfakce, udělení „Nobelovky“, se dočkal aspoň po letech. Pavel Hruban

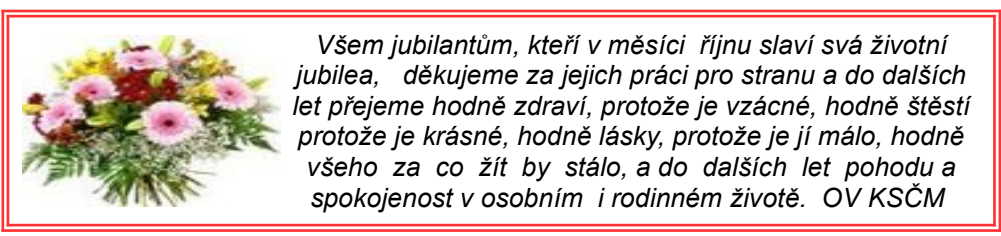
Ke Dni české státnosti alias sv. Václava

28. září – Den české státnosti alias svátek sv. Václava. Vlastně jde o Václava, nikoli o státnost. Tak jen eufemicky zběsilá pravice, která se potřebovala zalíbit katolické církvi a využít při tom náboženské zanícenosti některých občanů, nazvala výročí smrti jednoho z prvních známých českých přemyslovských knížat. V ono datu měl zřejmě také vzniknout český stát, i když to všechno poněkud historicky pokulhává.

Tehdy prý, rok však neznáme, jen se domníváme, že šlo o devítistý dvacátý devátý, měl kníže Boleslav nechat zavraždit svého staršího bratra. Asi to tak bylo, o prvních Přemyslovcích si nemůžeme dělat iluze. Jen datum možná bylo zcela jiné. To současně bylo převzato z legend, i tak kolem něj byly zmatky. Objevovalo se ještě jedno číslo – 935 – ale po mnoha a mnoha diskusích církevních mudrců se zalíbilo to dřívější. To se také dostalo do kalendářů. Šlo vlastně o první atak křesťanské církve u nás k ovládnutí státu. Kníže přece vládl z *vůle Boží* a preláti byli zástupci Boha na Zemi. Zkus se jim postavit! I králové museli prosit u Canossy a hranice plála pro méně urozené oponenty či katary a albigenké. Když to bylo málo, vymyslíla se inkvizice. Církev se stala nejbohatší silou v křesťanském světě. Ani u nás tomu nebylo jinak. Jen málokterý pán se dokázal vlivu páterů postavit. Když se to stalo, mohl skončit na šibenici anebo se musel zachránit útekem, aby jeho místo a majetek zaujala a přivlastnila si církví a katolickému panovníkovi věrná šlechta. Dar za darem pak směřovaly ke chrámům a kostelům. Církev se stala nadnárodní a řídila svět ve velkém stylu, přičemž stále zůstávala v pozadí. Hromadila majetek a tím zvyšovala svou moc.

Po vzniku republiky ztratila své postavení a reformou nemálo majetku. Masaryk totiž nebyl příznivcem katolicismu, proto ani představitelé církve nebyli stoupenci TGM. Válka a okupace situaci stabilizovaly. Poválečná republika byla ateistická. S tím se katolická církev nemohla smířit. Čekala na svou příležitost a dočkala se jí po českém listopadu. Přesto však nedostala všechno, co chtěla. Proto musel přijít Petr Nečas a darovat církvím rozsáhlé majetky, na něž ani při co největším přivření očí neměla nárok. Vláda Petra Fialy, aby se majetek katolické církve neumenšoval, zadržela v jejím případě inflaci a na rozdíl od jiných postižených vyrovnávala její ztráty.

Může si tedy prelát Graubner na něco stěžovat? Může. Hlavu zvedají síly, které chtějí i do této sféry spravedlnost, které odmítají stálé zapojování katolicismu pod různými záminkami do politiky, pronikání do armády a do škol, zvýhodňování oproti jiným občanům a korporacím. Proto arcibiskup Graubner a Biskupská konference vyzvali věřící, aby nevolili Stačiloi!, aby jejich kněží z kazatelen varovali před Zlem, jímž je toto seskupení. Jen slovo ďábel nebylo ještě vysloveno, ale je znovu tady. Pouze inkvizice se zatím drží v pozadí, ale také ona stále existuje, i když má jiný název. Den, kdy vystoupí, ještě nepřišel. Proto byla nejvyššími preláty zatím vyslovena výzva: *Nevolit ďábla!*Jistě, jde opět o majetek. Proto jde o svátek sv. Václava, jenž byl jen eufemisticky kryt názvem Den české státnosti. **J. Kojzar**

Všem jubilantům, kteří v měsíci říjnu slaví svá životní jubilea, děkujeme za jejich práci pro stranu a do dalších let přejeme hodně zdraví, protože je vzácné, hodně štěstí protože je krásné, hodně lásky, protože je jí málo, hodně všeho za co žít by stálo, a do dalších let pohodu a spokojenost v osobním i rodinném životě. OV KSČM

OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 0e.mail ov.kladno@kscm.cz, WEB://<http://kladno.kscm.cz> **MÍČ 47 437 Nevýžádané příspěvky se nevracejí**

